KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 16. novembris)

par Vācijas valsts atbalstu regulējošo noteikumu priekšrocību nodrošināšanai labības spirta ražotnēm

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 3953)

(Autentisks ir tikai teksts vācu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/240/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA -

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta 1. apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomiskās zonas līgumu un jo īpaši 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc lietas dalībnieku uzaicināšanas izteikt atzinumu saskaņā ar iepriekš minētajiem noteikumiem [1] un ņemot vērā dalībnieku viedokļus,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

(1) Ar 2000. gada 22.novembra vēstuli sešas Vācijas rūpnīcas, kas ir Tirdzniecības asociācijas locekļi, iesniedza Komisijai sūdzību sakarā ar 1999. gada 22. decembra *Haushaltssanierungsgesetz ("HSanG")* [Budžeta sanācijas likuma] noteiktajiem Vācijas 1976. gada 2. maija *Branntweinmonopolgesetz* [Spirta monopola likuma] grozījumiem [2].

(2) Prasītāji lūdza Komisiju konstatēt, ka Vācijas likumdevējs, grozot Spirta monopola likumu [3], ir paredzējis noteikumus, kas ir pretrunā ar EK līguma 87. panta priekšrakstiem, jo atšķirībā no agrākajiem noteikumiem, saskaņā ar kuriem spirta rūpnīcām un lauksaimnieciskajām labības spirta ražotnēm bija paredzētas vienādas tiesības uz valsts atbalstu, turpmāk tikai lauksaimniecības ražotnēm ir tiesības saņemt palīdzību, līdz ar to diskriminējot rūpnieciskos ražotājus. Prasītāji norāda, ka jaunais regulējums rada neapstrīdamas priekšrocības lauksaimnieciskajām labības spirta ražotnēm un šo atbalstu var vērtēt kā palīdzību, kas nav saderīga ar Kopienas tirgus konkurences noteikumiem.

(3) Komisija 2001. gada 3. janvārī pirmo reiz lūdza Vācijai sniegt precīzāku informāciju par grozījumiem, pret kuriem prasītājs ceļ iebildumus. Vācija atbildēja ar 14. februāra vēstuli un norādīja, ka par problemātiskajiem atbalsta pasākumiem Komisijai jau esot ziņots 1976. gadā un jaunais likums kalpojot tikai pastāvošā mehānisma uzlabošanai. 2001. gada 16. martā Komisija uzdeva Vācijai virkni papildus jautājumu, bet Vācija lūdza atbildes sniegšanai termiņa pagarinājumu un Komisija piešķīra to ar 2001. gada 9. aprīļa vēstuli.

(4) 2001. gada 24. aprīlī Vācija atbildēja Komisijai un Komisija 19. novembrī nosūtīja savus pirmos secinājumus un atzinumus. 2001. gada 19. decembra vēstulē Vācija apstiprināja savu 2001. gada 14. februāra izklāstu un atkārtoti apgalvoja, ka problemātiskais atbalsts esot saderīgs ar Kopienas tiesību priekšrakstiem.

(5) Ar 2002. gada 22. februāra vēstuli Komisija saskaņā ar Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai [4], 17. panta 2. punktu lūdza Vācijai paust atzinumu un iesniegt mērķtiecīgus priekšlikumus, kā nodrošināt likumdošanas noteikumu attiecībā uz valsts palīdzības atbilstību EK līguma 87. panta 1. punktam. 2002. gada 19. martā Vācija Komisijai rakstveidā paziņoja, ka neuzskatot šāda veida pasākumus par nepieciešamiem, jo nepiekrītot Komisijas secinājumiem. Jo īpaši tas attiecoties uz secinājumu, ka labības degvīns (*Kornbranntwein*) esot rūpniecības, nevis lauksaimniecības produkts.

(6) Ar 2002. gada 19. jūnija lēmumu Komisija nosūtīja Vācijai priekšlikumu, iesakot veikt virkni mērķtiecīgu pasākumu attiecībā uz Vācijas likuma par spirta ražošanas uzņēmumu atbalstu jauno redakciju. Ar 2002. gada 19. un 23. jūlija vēstulēm Vācija Komisijai paziņoja, ka noraida šo priekšlikumu un šī iemesla dēļ nevēlās veikt mērķtiecīgus pasākumus noteiktajā termiņā.

---

[1] OV C 269, 8.11.2003., 2. lpp.

[2] Federālo likumu izdevums *Bundesgesetzblatt* 1999 gads I daļa Nr. 58, izdots Bonnā 1999. gada 28. decembrī. Ar budžeta sanācijas likumu tika veikta Vācijas degvīna monopola vispārēja reforma. Likums stājās spēkā 2000. gada 1. oktobrī.

[3] 1976. gada 2. maija Spirta monopola likums.

[4] OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.; grozīts ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

(7) Šī iemesla dēļ Komisija saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 19. pantu 2002. gada 16. oktobrī attiecībā uz problemātiskajiem atbalsta pasākumiem nolēma uzsākt formālu pārbaudes procedūru. Lēmums tika publicēts 2002. gada 11. septembrī Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī ([5]), pie kam visi dalībnieki tika lūgti izteikt atzinumus par problemātiskajiem pasākumiem.

(8) Vācija izteica savu atzinumu par procedūras uzsākšanu 2002. gada 12. novembrī.

(9) Komisija saņēma no trešajām personām 54 komentārus, starp tiem vienu atzinumu ar tieši 2 000 parakstiem. 2003. gada 7. februārī šos komentārus nosūtīja Vācijai kopā ar lūgumu izteikt atzinumu. 2003. gada 26. februārī Vācija lūdza Komisijai atbildes termiņa pagarinājumu, kas tika piešķirts 27. februārī. Beidzot Komisija ar 2003. gada 19. marta vēstuli saņēma Vācijas atbildi.

(10) 2003. gada 5. jūnijā pēc Vācijas lūguma notika tikšanās; sakarā ar to Vācija 2003. gada 4. jūnijā Komisijai nosūtīja vēstuli, kas sagatavoja šo tikšanos; 2003. gada 2. jūlijā sekoja vēl viena vēstule.

(11) Prasītāji pauda Komisijai savus atzinumus rakstveidā 2003. gada 13.augustā pirms sēdes, kas pēc prasītāju iesnieguma notika 2003. gada 29. augustā.

(12) 2004. gada 5. martā Komisija nosūtīja Vācijai prasītāju 2003. gada 13.augusta vēstuli. Vācija atbildēja ar 2004. gada 5. aprīļa vēstuli.

II. ATTIECĪGO NOTEIKUMU APRAKSTS

A. Vācijas spirta monopols un tā attīstība

(13) Vācijas spirta monopols tika ieviests ar 1922. gada 8. aprīļa ([6]) likumu un pēc Eiropas Kopienu Tiesas sprieduma, t.sk., pēc 1976. gada 17. februāra sprieduma lietā 45/75(*Rewe-Zentrale*) ([7]) - - grozīts ar 1976. gada 2. maija ([8]) likumu. Jaunais 1976. gada 2. maija likums par spirta monopolu likvidēja cenu atbalsta politiku, kas izrietēja no teritoriālajiem aizsardzības pasākumiem un bija pretrunā ar EK līguma 31. pantu (bijušo 37. pantu), lai aizstātu to ar cenu kompensācijas mehānismu.

(14) 1976. gada 9. aprīlī Vācija pieteica Komisijai reformēto Spirta monopola likumu ([9]), kas grozīts saskaņā ar EK līguma 93. panta 3. punktu (tagad 88. panta 3. punkts) saistībā ar Padomes 1962. gada 4. aprīļa Regulu Nr. 26, ar ko piemēro konkrētus konkurences noteikumus lauksaimniecības produktu ražošanai un tirdzniecībai ([10]). Augšminētās regulas 4. pantā norādīts: "Līguma 93. panta 1. punkta un 93. panta 3. punkta pirmā teikuma noteikumus piemēro atbalstam, kas piešķirts Līguma II pielikumā [tagad un turpmāk EK Līguma I Pielikums; Komisijas norāde] uzskaitīto produktu ražošanai un tirdzniecībai. sarakstā iekļautajiem izstrādājumiem vai tirdzniecībai ar tiem" ([11]). Tādēļ dalībvalstīm ir paredzēts vienkāršs ziņošanas pienākums un nav nepieciešama Komisijas atļauja.

(15) Likuma pieteikuma vēstulē Vācija norādīja Komisijai, ka tā arī turpmāk pildīs savu likumā paredzēto pienākumu uzpirkt iekšzemes degvīna (*Branntwein*) ražotāju produkciju par tādu cenu, kas sedz izmaksas.

(16) 1976. gada likuma pieteikumā nebija paredzēta atšķirība atkarībā no izstrādājuma veida, tas nozīmē atšķirība starp neitrālo spirtu un aromatizēto spirtu, kā, piemēram, labības degvīnu (*Kornbranntwein*). Komisija toreiz neizteica atzinumu par pieteikuma burtisko tekstu.

(17) Pēc 1976. gada likuma grozījumiem tika ieviests spirta uzpirkšanas un realizācijas monopols, ar ko nodarbojās Finanšu ministrijai pakļauta *Bundesmonopolverwaltung für Branntwein ("BfB")* [Federālā spirta monopola pārvalde]. Federālā spirta monopola pārvalde iepērk spirtu par likumīgi garantētām cenām, pēc tam rektificē ([12]) un pārdod par tirgus cenām. Izņēmums ir labības degvīns (*Kornbranntwein*).

([5]) OV C 308, 11.9.2002., 6. lpp.
([6]) Reichsgesetzblatt I, 335. lpp., 405. lpp..
([7]) *Slg*. 1976, 181. lpp. (27. iedaļa). Ar šo spriedumu Tiesa jo īpaši atzina par pareizu, ka par Līguma 37. panta (tagad 31. panta) pārkāpumu nepieciešams atzīt, "ja ievestā izstrādājuma apgrūtināšana atšķiras no līdzīga iekšzemes izstrādājuma, kas tieši vai netieši pakļauts monopolam".
([8]) Likums par Likuma par spirta monopolu grozījumiem, federālo likumu izdevums *Bundesgesetzblatt I* N 50, 7. Mai 1976., 1145. lpp.
([9]) Reģistrācija attiecās uz visiem produktiem, uz kuriem attiecas monopols, tajā skaitā uz *Kornbranntwein*.
([10]) OV 30, 20.4.1962., S. 62/993, grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 49 (OV 53, 1.7.1962., 62/1571. lpp.).
([11]) Stājoties spēkā Amsterdamas līgumam, Līguma II Pielikums kļuva par I Pielikumu. Tomēr tā saturs netika grozīts.
([12]) Rektifikācija: spirta apstrāde, izmantojot destilāciju, filtrāciju vai citu metodi.

(18) Ar 1976. gada 2. maija likumu līdzīgs uzdevums kā Federālajai spirta monopola pārvaldei tika uzdots 1930. gada 14. jūnijā dibinātajai *Deutsche Kornbranntwein-Vermarktung GmbH (DKV)* ([13]), bet tikai attiecībā uz labības degvīna (*Kornbranntwein*) uzpirkšanu un realizāciju. Ar 1976. gada likumu *DKV* ieguva ekskluzīvas tiesības iepirkt lielāko daļu no vietējās labības degvīna (*Kornbranntwein*) produkcijas par likumā garantētajām cenām, kas sedz ražotāju izmaksas ([14]), kā rūpnieciskas, tā lauksaimnieciskas izcelsmes, kā arī realizēt labības degvīnu (*Kornbranntwein*) par tirgus cenām, eventuāli, pēc tā pārveidošanas un/vai rektifikācijas. Līdz 2000. gadam *DKV* realizēja vairāk par 80% no Vācijā ražotā labības degvīna (*Kornbranntwein*), bet atlikušos 20% produkcijas realizēja paši spirta ražošanas uzņēmumi ([15]).

(19) Kā atbildes maksājumu par Spirta monopola likuma 82. pantā paredzētā uzdevuma izpildi *DKV* saņem atlīdzību, kuras apmēru sakarā ar tirgus cenas neesamību aprēķina pēc orientējošām likmēm cenu noteikšanai attiecībā uz valsts pasūtījumiem, ņemot vērā pašizmaksu.

(20) Vācijas labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražotājiem, kuriem ir tiesības saņemt atbalstu, jānodod sava produkcija *DKV to* spirta ražošanas kvotu apmērā, kuras katru gadu nosaka kompetentas iestādes. Ražotāji drīkst izgatavot spirtu arī lielākā daudzumā, tomēr attiecībā uz to cenas vairs netiek garantētas. Lauksaimniecisko spirta ražotņu (atšķirībā no spirta rūpnīcām, acīm redzamu iemeslu dēļ) pienākums saskaņā ar likumu ir pārstrādāt pašu audzētās izejvielas (labības graudus) un destilācijas procesā radušos blakusproduktus izmantot savā lauksaimniecības uzņēmumā, tas nozīmē, piemēram, destilācijas procesā radušos brāgu izmantot lopbarībai un vircu izlietot par mēslojumu.

(21) Daži spirta uzņēmumi/ražotāji izmanto un realizē visu savu produkciju vai šīs produkcijas daļu paši, neizmantojot *DKV*. Šajā gadījumā piešķirto spirta ražošanas kvotu ietvaros viņi saņem rektifikācijas, uzglabāšanas un realizācijas izmaksu ekvivalentu, ko *DKV* ir ietaupījusi. Līdz ar to šie ražotāji finansiāli ir pielīdzināti tiem ražotājiem, kas nodod savu produkciju *DKV*.

(22) Ar Budžeta sanācijas likumu Vācija veica monopola grozījumus ar mērķi samazināt uzņēmumu atbalstu. Pirmkārt, tika samazināts valsts atbalsta saņēmēju loks un daļēji grozīts atbalsta piešķiršanas mehānisms. Kopš Budžeta sanācijas likuma stāšanās spēkā tikai lauksaimnieciskās spirta ražotnes pilnībā var piemērot vecos noteikumus, un saskaņā ar grozītā Spirta monopola likuma 40. panta 5. punktu degvīna (*Branntwein*) ražošanas kvotas rūpnieciskajiem ražotājiem 2000./2002. un 2005./2006. saimnieciskajam gadam noteiktas 50% apmērā no parastajām kvotām ([16]). Pēc likumā paredzētā pārejas perioda, kas paredzēts līdz 2005./2006. gadam, tikai lauksaimniecības jomas spirta ražotnēm būs tiesības uz valsts atbalstu.

(23) Spirta rūpnīcas, kas saskaņā ar Budžeta sanācijas likumu grozītā Spirta monopola likuma 58. a pantu pēc 2006./2007. saimnieciskā gada, t.i. pēc 2006. gada 30. septembra, vispār vairs nevarēs piedalīties monopolā, jau, sākot ar 2001. gadu, brīvprātīgi var izstāties no monopola. Lai kompensētu spirta rūpnīcu neizbēgamos zaudējumus, likumdevējs ir paredzējis, ka tiem uzņēmumiem, kas priekšlaicīgi izstāsies no monopola, jāsaņem kompensācijas maksājumi. Šī iemesla dēļ lielākā daļa no spirta rūpnīcām izvēlējās iespēju priekšlaikus izstāties no monopola.

(24) Lai nodrošinātu nediskriminējošu attieksmi, saskaņā ar likumu arī lauksaimnieciskās spirta ražotnes, pamatojoties uz attiecīgu iesniegumu, var izstāties no monopola; tādā gadījumā tās saņem tādas pašas kompensācijas summas kā spirta rūpnīcas.

(25) *DKV* līdz 2006. gada 30. septembrim jāizpilda ar 1976. gada 2. maija likumu uzticētais uzdevums; pēc tam šī uzdevuma pildīšanu varētu pārņemt Federālā spirta monopola pārvalde.

B. **Apstrīdamā atbalsta apraksts**

Ražošanas izmaksu kompensācija

(26) Degvīna (*Branntwein*) importa monopola likvidēšana 70. gadu otrajā pusē un tirgus atvēršana nekavējoties veicināja Vācijas degvīna (*Branntwein*) importa būtisku pieaugumu un vienlaikus lielu degvīna (*Branntwein*) pārdošanas cenu pazeminājumu, bet šis cenu pazeminājums neietekmēja ražotājus.

(27) Monopols (izveidojot *Deutsche Kornbranntwein-Vermarktung GmbH* un Federālo spirta monopola pārvaldi) pielāgojās jaunajiem tirgus nosacījumiem un pazemināja savas pārdošanas cenas līdz konkurētspējīgam līmenim. Tā spirta pārdošanas cena no vidējās cenas **333 DEM**/hl 1976. gadā pazemājās līdz **115 DEM**/hl 1999./2000. gadā

([13]) Ar reiha monopola pārvaldes (šodien Federālā monopola pārvalde) 1930. gada rīkojumu nodibinātā un šodien Finanšu ministrijai pakļautajai sabiedrībai *DKV (GmbH)* ir piešķirtas ekskluzīvas tiesības attiecībā uz *Kornbranntwein*.

([14]) Līdz stājās spēkā 1999. gada 28. decembra likums.

([15]) Pēc *DKV* datiem 2000./2001. saimnieciskajā gadā, t.i. gadu pēc Likuma par budžeta sanāciju (*HSanG*) stāšanās spēkā 24% un 2001./2002. saimnieciskajā gadā 40,6% no der *Kornbranntwein* tika saražoti brīvā tirgū.

([16]) Saimnieciskais gads sākas katra gada 1. oktobrī un beidzas nākošā gada 30. septembrī.

(28) 1999./2000. gadā saskaņā ar likumu noteiktā iepirkuma cena, kas *DKV* bija jāmaksā labības spirta ražotnēm, bija **263 DEM** par katru hl spirta (atšķirībā no **296 DEM**/hl, ko Federālā spirta monopola pārvalde maksāja pārējā spirta ražotājiem). Šī iepirkuma cena ir aprēķināta tādejādi, lai segtu ražotāju izmaksas. Izmaksu aprēķina pamatā ir viena hektolitra spirta vidējās ražošanas izmaksas, kas izgatavošanas procesā rodas apzinīgam ražotājam. Tajā pašā laikā *DKV* labības degvīna (*Kornbranntwein*) pārdošanas cena bija **157 DEM**/hl spirta (atšķirībā no 93 DEM/hl par parasto spirtu).

(29) Līdz ar to kompensācijas sistēmas mērķis neapšaubāmi ir samazināt deficīta sekas, kas ietekmē degvīna realizācijas monopolu un līdz ar to arī *DKV*. Pēc Vācijas datiem labības degvīna ražotnēm no 1999. gada 1. oktobra līdz 2000. gada 30. septembrim piešķirto subsīdiju summa bija 36,6 milj. DEM (18,7 milj. EUR).

(30) Iepirkuma un pārdošanas tirgus cenas starpību viennozīmīgi var uzskatīt par atbalstu. Vācija to neapstrīd.

Izlīdzināšanas summas, uzņēmumiem priekšlaikus izstājoties no monopola

(31) Spirta monopola likuma 58.a pantā paredzētās sistēmas mērķis ir palīdzēt labības spirta ražotnēm izstāties no monopola. Kā jau norādīts (sk. 22. iedaļu), tās ražotnes, kas nolemj priekšlaikus izstāties no monopola, kā atbildes maksājumu par brīvprātīgu izstāšanos no monopola un kā uzņēmuma atbalsta aizvietojumu līdz 2006. gada septembrim ražošanas izmaksu kompensēšanai saņem regresīvi diferencētas izlīdzināšanas summas, kas tiek izmaksātas saimnieciskā gada pirmajos četros mēnešos. Izlīdzināšanas summas nodrošina iespēju tiem ražotājiem, kas to vēlās, pēc izstāšanās no monopola arī turpmāk darboties tā sauktajā "brīvajā" labības spirta tirgū ([17]). Līdz ar to augstāk minēto var uzskatīt par agrāk pastāvošā valsts atbalsta mērķa mainīšanu un ražotāji šo palīdzību var izmantot pēc saviem ieskatiem.

(32) Jāatgādina, ka šo alternatīvu izvēlējās gandrīz visas spirta rūpnīcas un arī dažas lauksaimnieciskās spirta ražotnes.

([17]) "Brīvais" labības degvīna tirgus 2001./2002. saimnieciskajā gadā veidoja 40,8% no kopējā tirgus.

Atbalsta finansēšana

(33) Deficītu, kas radās sakarā ar starpību starp iepirkuma cenu un izstrādājumu pārdošanu par tirgus cenu, Vācijā sedza no federālā budžeta līdzekļiem. Kā pretpasākums tāpēc tika paaugstināts alkohola nodoklis. Runa ir par akcīzes nodokli un to paaugstināja kā vietējiem, tā importētajiem alkoholiskajiem dzērieniem.

Tirgus dati

(34) 1999./2000. saimnieciskā gada beigās (pirms likuma ieviešanas) darbojās 68 rūpnīcas un 409 lauksaimniecības ražotnes, kas kopā saražoja 253 000 hektolitrus labības degvīna (*Kornbranntwein*). 2001. gada 1. oktobrī sakarā ar reformu tirgū aktīvi darbojās vairs tikai 11 rūpnīcas ar produkcijas kopapjomu 5 000 hektolitri. Lauksaimniecības ražotņu skaits samazinājās līdz 340 ar produkcijas kopapjomu 142 000 hektolitri.

(35) 57 spirta rūpnīcas, kas priekšlaikus izstājās no monopola, 2001./2002. saimnieciskā gada beigās bija saņēmušas kompensācijas maksājumus kopsummā 5,9 milj. EUR apmērā, sešas lauksaimnieciskās spirta ražotnes 0,6 milj. EUR apmērā. 47 spirta ražotnes, kas savu produkciju (kopā 5 400 hektolitrus labības degvīna) realizē pašas, šim mērķim saņēmušas atbalsta maksājumus 315 000 EUR apmērā. Visbeidzot, *DKV* 2001./2002. finanšu gadā saņēmusi subsīdijas 6,6 milj. EUR apmērā.

C. **Trešo personu atzinumi**

(36) Pēc lēmuma par procedūras uzsākšanu Komisija saņēma 54 atzinumus no trešajām personām, to skaitā, no fiziskām personām, uzņēmumiem, biedrībām un profesionālajām apvienībām. Lielākajā daļā atzinumu Komisijas ierosinātie pasākumi, kas ir šīs procedūras pamatā, tika noraidīti; trīs atzinumi bija daļēji pozitīvi un četri pilnīgi pozitīvi.

(37) Četrus pozitīvus atzinumus bija iesnieguši alkoholisko dzērienu rūpniecības pārstāvji. Viņi pat atzina, ka Komisija, uzsākot procedūru, nav rīkojusies pietiekami radikāli un Vācijas spirta monopols jāreformē pašos pamatos.

Lauksaimnieciskie ražotāji

(38) Visi 35 lauksaimnieciskie spirta ražotāji noraida Komisijas atzinumu. Lielākajai daļai no šiem ražotājiem pieder mazi ģimenes lauksamniecības uzņēmumi. Ražotāji apstrīd Komisijas vispārējo viedokli, saskaņā ar kuru labības degvīns (*Kornbranntwein*) ir rūpniecības ražojums. Pēc šo ražotāju domām tas viennozīmīgi ir lauksaimniecības ražojums. Ražotāji kritizē arī Komisijas lietoto jēdzienu "*labības degvīns*" ("*Kornbranntwein*"); attiecībā uz *DKV* pārdoto izstrādājumu piemērotāks esot apzīmējums "jēlspirts" ("*Rohalkohol*") vai arī "labības jēlspirts" ("*Kornrohalkohol*"). *DKV* pārdotais spirts neesot patēriņam gatavs produkts, bet to vēl esot nepieciešams apstrādāt vai rektificēt. Lauksaimnieciskie ražotāji norāda, ka lauksaimniecisko ražotņu stāvokli nevarot salīdzināt ar rūpnīcu situāciju, jo rūpnieciskajiem ražotājiem neesot tādas grūtības kā lauksaimniekiem. Sakarā ar to lauksaimnieciskie ražotāji sīki apraksta labības degvīna (*Kornbranntwein*) izgatavošanas dažādās stadijas, kas saistītas ar riņķveida saimniekošanas sistēmu (graudu audzēšanu, spirta iegūšanu, brāgas izmantošanu lopbarībai, vircas izmantošanu graudaugu mēslošanai), un visa procesa priekšnoteikums esot obligāta ekoloģiskās metodes izmantošana. Tāpēc lauksaimnieciskie ražotāji uzskata, ka attiecībā uz viņiem arī turpmāk jāpiemēro EK Līguma priekšraksti par lauksaimniecības produktiem, un ja pret viņiem tikšot piemēroti stingrāki EK Līguma noteikumi attiecībā uz konkurenci, tad viņiem nenoliedzami tikšot nodarīts kaitējums, salīdzinot ar tiem lauksaimniecības uzņēmumiem, kas savu spirtu nodošot Federālajai spirta monopola pārvaldei. Monopola likvidēšana no 2004. gada 1. janvāra viņus noteikti izputināšot, jo daudzi no šiem ražotājiem esot ieguldījuši savos uzņēmumos kapitālu, kura atmaksāšanos viņi vairs nespēšot sagaidīt. Bez tam spirta ražotne dažos gadījumos esot lauksaimniecības uzņēmuma kodols, tāpēc, izbeidzoties degvīna ražotnes darbībai, esot apdraudēta visa uzņēmuma pastāvēšana. Profesionālā apvienība, kas pārstāv tās lauksaimnieciskās spirta ražotnes, kas pašas realizē saražoto *labības degvīnu* (*Kornbranntwein*), tāpat klasificē labības degvīnu (*Kornbrantwein*) kā lauksaimniecības ražojumu un uzskata, ka Komisija nedrīkst šo atzinumu grozīt. Visbeidzot, daudzos komentāros tiek pausts viedoklis, ka atbalsta pasākumi nevarot radīt konkurences traucējumus un negatīvi ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, jo labības degvīns (*Kornbranntwein*) esot alkohols, kuru varot ražot tikai vāciski runājošajā teritorijā.

Prasītāja un rūpnieciskie spirta ražošanas uzņēmumi

(39) Tirdzniecības asociācija kritizē procedūras uzsākšanu sakarā ar to, ka procedūrā ierosināts likvidēt visus atbalsta maksājumus, neatkarīgi no to veida, neatbalstot ne lauksaimniecības ražotnes, ne rūpnīcas. Asociācija esot vēlējusies procedūras ierosināšanu, bet nožēlojot, ka Komisija apšaubot kompensācijas summu piešķiršanu spirta rūpnīcām, kas paredzētas kā stimuls par priekšlaicīgu izstāšanos no monopola. Prasītāja uzskata, ka kompensācijas summas neesot valsts palīdzība EK Līguma 87. panta 88. punkta izpratnē. Šajā gadījumā esot runa par spirta ražošanas kvotu, no kurām rūpnieciskajiem ražotājiem bijis jāatsakās atšķirībā no lauksaimnieciskajām spirta ražotnēm, ekvivalentu. Budžeta sanācijas likumā paredzētās kompensācijas summas esot paredzētas tikai tam mērķim, lai saglabātu ražotāju uzticību, un pie tam tās esot noteikti nepieciešamas, lai likuma grozījumu skartajiem spirta uzņēmumiem dotu iespēju pārkārtot savu darbību pie ekonomiski apmierinošiem nosacījumiem līdz pārejas perioda beigām, un pie tam, summas nebūt neesot tik lielas, salīdzinot ar jaunā likuma radītajiem zaudējumiem. Bez tam maksājumi negatīvi neietekmējot tirdzniecību starp dalībvalstīm, jo konkurence netiekot traucēta, tā kā visi profesionālās apvienības locekļi tāpat būtu pārtraukuši labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražošanu, jo, nesaņemot nekādas piemaksas, esot neiespējami nostiprināties tirgū, kurā visi citi dalībnieki saņem subsīdijas. Turpretī prasītāji uztur savu prasību, kurā norādīts, ka lauksaimnieciskajām spirta ražotnēm piešķirtais atbalsts, radot diskrimināciju, esot nelikumīgs. Trīs spirta rūpnīcas tieši pieprasa, lai tiktu saglabāti Budžeta sanācijas likuma noteikumi par kompensāciju izmaksu kā maksājumu par priekšlaicīgu izstāšanos no monopola.

Citi atzinumi

(40) Citos atzinumos, tajā skaitā eksperta atzinumā, kurš norāda, ka piedalījies sagatavošanas darbos saistībā ar Padomes 1989. gada 29. maija Regulu (EEK) Nr. 1576/89, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, nosaukumu un noformējumu ([18]), kā arī patērētāju biedrības atzinumā, kura savākusi 2 000 parakstus, kategoriski noraidīts Komisijas atzinums, kuru tā izteica, uzsākot procedūru, pie kam augstāk minētajos atzinumos pārsvarā izmantoti tie paši argumenti, kas lauksaimniecisko labības spirta ražotņu atzinumos un, jo īpaši, tiek norādīts, ka labības degvīns (*Kornbranntwein*) esot izstrādājums, kas arī turpmāk esot jākvalificē kā lauksaimniecības produkts, un Komisija nedrīkstot apšaubīt šī izstrādājuma tradicionālās izgatavošanas metodes. *DKV* norāda, ka, ja Komisija savā galīgajā lēmumā likšot veikt savus ierosinātos mērķtiecīgos pasākumus, nosakot termiņu šo pasākumu īstenošanai, tad esot jāievēro proporcionalitātes princips un pārejas periods jāpagarinot ilgāk par 2004. gada janvāri, lai dotu iespēju attiecīgajiem uzņēmumiem pārkārtot darbu.

D. **Vācijas piezīmes**

(41) Vācija neapstrīd, ka *DKV* izmantotajai ražošanas izmaksu kompensācijas sistēmai ir uzņēmumu atbalsta raksturs. Tomēr tā uzskata, ka labības degvīnam (*Kornbranntwein*) arī turpmāk esot nepieciešams piemērot EK Līguma noteikumus, kas attiecas uz lauksaimniecības izstrādājumiem un Komisija šo produktu nevarot aplūkot kā rūpniecības izstrādājumu. Vācija nekādā gadījumā nepiekrītot Komisijas viedoklim, ka monopola ietvaros ražotie

([18]) OV L 60, 12.6.1989,1.lpp.; Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10 2003., 1.lpp.).

labības destilāti (*Getreidedestillate*) nav lauksaimniecības produkti, kas ietilpst galvenā jēdziena etilspirts (*Ethylalkohol*) ietvaros, bet gan spirtots alkoholisks dzēriens, kura nosaukums ir degvīns (*Branntwein*) un līdz ar to tas ir rūpniecības ražojums. Vācija pamato savu viedokli ar apgalvojumu, ka EK Līguma I Pielikuma teksts esot vienozīmīgs un EK Līguma tekstu nevarot apšaubīt, piemērojot sekundāru tiesību aktu, kāds esot Regula (EEK) Nr. 1576/89.

(42) Lai pamatotu savus argumentus, Vācija izklāsta, ka Tiesa, apstiprinot alkohola nodokļa nediskriminējošo raksturu vairākos spriedumos (starp citu, 1979. gada 13. marta spriedumā lietā 91/78, (*Hansen GmbH & Co/Hauptzollamt Flensburg* ([19]), un 1985. gada 15. janvāra spriedumā lietā 253/83, (*Sektkellerei C.A Kupferberg & Cie KG a.A/Hauptzollamt Mainz*) ([20]) ir atzinusi, ka šis nodoklis nav atbilstīgs EK Līguma 37. un 95. pantam (tagad 31. un 90.) ([21]) un līdz ar to netieši arī 87. un 88. pantam.

(43) Attiecībā uz kompensācijas maksājumiem tiem spirta ražošanas uzņēmumiem, kuri nolēmuši priekšlaikus izstāties no monopola, Vācija norāda, ka sakarā ar šo uzņēmumu ilggadīgo darbību spirta monopolā šajā gadījumā tie esot nepieciešamie stimuli, pēc tam, kad Vācija esot noskaidrojusi, ka attiecībā uz spirta ražošanas kvotām, pretēji Prasītājas apgalvojumam, nevarot būt runa par īpašuma vērtībām. Bez tam, lai nodrošinātu nediskriminējošu attieksmi, lauksaimnieciskajām spirta ražotnēm tāpat esot iespēja izstāties no monopola, un, proti, pie tiem pašiem nosacījumiem kā rūpnieciskajiem spirta uzņēmumiem.

(44) Vācija norāda, ka – ja Komisija neatkāpsies no sava vērtējuma – kā attiecībā uz ražošanas atbalstu monopolā palikušajām spirta ražotnēm, tā uz kompensācijas maksājumiem par priekšlaikus izstāšanos no monopola – obligāti nepieciešams vairākus gadus ilgs pārejas periods sakarā ar labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražotāju tradicionālo iesaisti spirta monopolā un ar to saistīto ražotāju uzticības aizsardzību. Spirta ražotnēm esot nepieciešams šis laiks, neatkarīgi no tā, vai tie esot rūpniecības uzņēmumi vai daļa no lauksaimniecības ražotnēm, lai pielāgotu savas ražošanas struktūras brīvajam tirgum, vai pārkārtotu savu uzņēmumu uz cita veida ražošanas darbību. Tāpēc Vācija ierosina noteikt pārejas periodu līdz 2006. gada 30. septembrim. Vācija norāda Komisijai konkrētus cēloņus, kāpēc Komisijas paredzēto mērķtiecīgo pasākumu ietvaros noteiktās pārejas perioda termiņa beigas - 2004. gada 1. janvāris jāpagarina vismaz līdz 2005./2006. saimnieciskajam gadam. Jebkurš cits risinājums izraisītu daudzu rūpniecisko un lauksaimniecisko spirta ražotņu slēgšanu un darba vietu zudumu.

([19]) Dokumentu krājums 1979., 935.lpp.
([20]) Dokumentu krājums 1985., 157. lpp.
([21]) 90. pantā (agrāk 95. pants) teikts: "Dalībvalstis citu dalībvalstu ražojumiem tieši vai netieši neuzliek iekšējos nodokļus, kas lielāki par tiem, kas tieši vai netieši uzlikti līdzīgiem vietējiem ražojumiem. Dalībvalstis turklāt neuzliek citu dalībvalstu ražojumiem tādus iekšējos nodokļus, kas netieši aizsargā citus ražojumus."

(45) Vācija apstrīd Prasītājas viedokli, ka 1999. gada 22. decembra Budžeta sanācijas likums ir izraisījis spirta rūpnīcu diskrimināciju un norāda, ka likums tikai pārveidojot monopolu, minimāli samazinot atbalsta saņēmēju skaitu, kā arī nosakot sešus gadus ilgu pārejas laiku un attiecīgu finansiālu kompensāciju, kas vienādā mērā tiekot maksāta kā rūpnieciskajiem, tā lauksaimnieciskajiem spirta ražotājiem.

III. TIESISKAIS NOVĒRTĒJUMS

A. Konkurences noteikumu piemērojamība

Uz labības degvīnu (Kornbranntwein) neattiecas EK Līguma I Pielikums

(46) Iepriekš paskaidrots, ka labības degvīna (*Kornbranntwein*) apstrādes process organizatoriski ir atdalīts no pārējiem monopolā ietvertajiem lauksaimnieciskas izcelsmes spirta produktiem (16. līdz 24.iedaļai). 1930. gadā īpaši šim izstrādājumam spirta monopola ietvaros tika nodibināta iestāde ar savu juridisko statusu *DKV (Deutsche Kornbranntwein-Vermarktung GmbH)*. Ar 1976. gada 2. maija likumu Vācija atkārtoti apstiprināja labības degvīna (*Kornbranntwein*) īpašo stāvokli, saglabājot divas dažādas tirgus organizēšanas iestādes - Federālā spirta monopola pārvalde un *Deutsche Kornbranntwein-Vermarktung GmbH*.

(47) Lielākais daudzums Federālajai spirta monopola pārvaldei nodoto spirta bāzes produktu (destilātu) paredzēts neitrāla spirta izgatavošanai, kas nav gatavs lietošanai, bet *DKV* iepirktajiem labības spirta destilātiem (Vācijas apzīmējums "*Kornfeindestillat*") raksturīgs aromāts un tāpēc tie paredzēti cilvēku patēriņam.

(48) Šī atšķirība galvenokārt atkarīga no stāvokļa, kādā spirta ražotnes savus bāzes izstrādājumus nodod abām šī produkta realizācijas organizācijām, kā arī no realizējamā produkta kvalitātes pēc tā pārveidošanas un/vai rektifikācijas abās augstāk minētajās iestādēs.

(49) Federālā spirta monopola pārvalde galvenokārt iepērk jēlspirtu (*Rohalkohol*), (starp citu, uz augļu, kartupeļu, melases, labības bāzes) un pārdod parasti pēc tā rektifikācijas un/vai pārveidošanas par neitrālu spirtu.

(50) *DKV* iepērk destilātu - "*Kornfeindestillat*", kas Regulas (EEK) Nr. 1576/89 izpratnē tiek uzskatīts par spirtotu alkoholisku dzērienu. *DKV* veiktā destilāta rektifikācijas procesam, jo īpaši, raksturīga gala produkta spirta tilpumkoncentrācijas standartizācija (32% alkoholiskajam dzērienam *Korn* un 37,5% *Kornbrand*).

(51) EK Līguma I Pielikumā Padomes 1959. gada 18. decembra Lēmuma Nr. 7.a redakcijā par noteiktu preču iekļaušanu Eiropas Ekonomikas Kopienas dibināšanas līguma II Pielikumā ([22]) runa ir par "etilspirtu, denaturētu vai nedenaturētu, ar jebkādu spirta saturu, kas ražots no lauksaimniecības produktiem, kuri iekļauti EK Līguma I Pielikumā (izņemot degvīnu (*Branntwein*), liķieri un citus alkoholiskus dzērienus, spirtu saturošus savienojumus ekstraktu veidā – esences – dzērienu izgatavošanai)". Šo tekstu iespējams interpretēt, izmantojot muitas tarifu shēmas pozīcijas ex22.08 un 22.09 (tagad 22.07 un 22.08), kurās definēti jēdzieni spirts, degvīns (*Branntwein*), liķieris un citi alkoholiskie dzērieni.

(52) Muitas tarifu shēmas paskaidrojumos degvīns, kas nav iekļauts I Pielikumā tiek definēts šādi: "*(...) kas (bez aromātisko vielu pievienošanas) tiek iegūts, ar destilācijas metodi no raudzētiem, dabīgiem šķidrumiem, kā vīns, ābolu vīns vai no raudzētiem augļiem, raudzētām vīnogu izspaidām, raudzētiem labības graudiem vai līdzīgiem raudzētiem augu valsts produktiem; tam raksturīga īpaša garša un īpašs aromāts; tas izskaidrojams ar apstākli, ka dzēriens satur sekundāras sastāvdaļas (ēteri, aldehīdus, skābes, augstākus spirtus utt.), kas atkarīgs no izmantoto izejvielu destilācijas veida.*"

(53) Šajā pozīcijā iekļauts arī "etilspirts, nedenaturēts, ar spirta tilpumkoncentrāciju mazāk par 80 % [...]". Paskaidrojumos par šo izstrādājumu norādīts: "*... neatkarīgi no tā, vai tas paredzēts dzeršanai vai tehniskiem mērķiem; tas atšķiras no A punktā norādītajiem izstrādājumiem [piem., degvīna], lai gan arī piemērots dzeršanai, jo nesatur sastāvdaļas, kas piešķir aromātu. "*

(54) Tātad labības degvīns (*Kornbranntwein*) ir degvīns, ko raksturo aromātiskās sastāvdaļas un tāpēc tas nevar tikt uzskatīts par etilspirtu. Starp citu, to arī apstiprina paskaid-
rojumi attiecībā ex 22.09 c punkta 4. apakšpunktu (tagad 22.08, C punkts, 2. apakšpunkts); paskaidrojumos uzsvērts, ka šajā pozīcijā līdztekus etilspirtam iekļauti arī "Viskijs un citi degvīni, *kas iegūti destilācijas ceļā no raudzētas labības brāgas (miežu, auzu, rudzu, kviešu, kukurūzas utt. brāgas.)*"

(55) Atbildēs Komisijai Vācija jauc labības spirtu (*Kornalkohol*), kuru pie augstāk (skat. 53.iedaļu) minētajiem nosacījumiem var uzskatīt par etilspirtu (*Ethylalkohol*), ar spirtoto alkoholisko dzērienu, kuram ir augsta spirta tilpumkoncentrācija – degvīnu *Kornbranntwein*. Pēc Spirta monopola likuma teksta 1999. gada 22. decembra Budžeta sanācijas likuma redakcijā var secināt, ka Vācijas likumdevējs īstenībā aplūko jēdzienus labības spirts (*Kornalkohol*) un labības degvīns (*Kornbranntwein*) kā atšķirīgus jēdzienus, tieši tāpēc, ka šajā gadījumā ir runa par dažādiem izstrādājumiem.

([22]) OV 7, 30.1.1961., 61./71. lpp.

(56) Tātad Komisija joprojām atzīst, ka augstāk minētie izstrādājumi ir atšķirīgi produkti, pirmais kalpo izstrādājums neitrāla alkohola izgatavošanai, bet otrs, par kuru ir runa šajā procedūrā, satur sastāvdaļas, kas piešķir tam aromātu un garšu.

(57) Regulas (EEK) Nr. 1576/89 1. panta 1. punktā likumdevējs precizē, ka Regula attiecas uz alkoholisku dzērienu ar augstu spirta tilpumkoncentrāciju definīcijām, nosaukumiem, kā arī noformējumu.

(58) Augstāk minētās Regulas 1. panta 4. punktā iekļautas spirtoto alkoholisko dzērienu dažādās kategorijas. Šī punkta c) apakšpunktā no labības izgatavoti spirtotie dzērieni ("*Getreidespirituose*") definēti šādi:

"1. *stiprs alkoholisks dzēriens, ko iegūst, destilējot fermentētu graudu misu un kā organoleptiskās īpašības iegūst no izmantotajām izejvielām.*

Nosaukumu "graudu spirts" var aizstāt ar nosaukumu "Korn" vai "Kornbrand" attiecībā uz dzērienu, ko ražo Vācijā un tajos Kopienas reģionos, kuros vācu valoda ir viena no oficiālajām valodām, ar noteikumu, ka šajos reģionos šo dzērienu ražo tradicionāli, un ja graudu spirtu tur iegūst bez jebkādām piedevām:

— *vai nu vienīgi destilējot fermentētu kviešu, miežu, auzu, rudzu vai griķu pilngraudu misu,*

— *vai redestilējot destilātu, ko iegūst saskaņā ar pirmo daļu;*

2) *lai graudu spirtu varētu saukt par graudu brendiju, tam jābūt iegūtam tādā destilāta alkohola koncentrācijā, kas ir mazāka par 95 tilpuma procentiem, un tā organoleptiskās īpašības jāiegūst no izmantotajām izejvielām.*"

(59) Šajā gadījumā labības spirta ražotāji nodod *DKV* izstrādājumu, kas iegūts ar Regulā (EEK) Nr. 1576/89 aprakstīto paņēmienu (*Kornfeindestillat*), un *DKV* to pēc tam rektificē un/vai pārveido, lai pēc tam realizētu.

(60) Vācija uzskata, ka Komisija nedrīkst balstīties uz šo Regulas definīciju, jo tās tekstā esot iekļauti tikai noteikumi par spirtoto alkoholisko dzērienu realizāciju patērētāju aizsardzības interesēs. Komisija neapstrīd, ka tas ir Regulas mērķis, bet tas nekādā gadījumā neizslēdz šī noteikumu teksta izmantošanas iespēju arī labības degvīna (*Kornbranntwein*) kā spirtota alkoholiska dzēriena aprakstam un definīcijai, jo šis dzēriens ir tieši pakļauts konkurences noteikumiem. Tāpēc, nevēloties izteikt galīgo spriedumu, Komisijas atzinums ir, ka šī no sekundārā tiesību akta citētā teksta daļa pamato Komisijas viedokli jautājumā par problemātiskā izstrādājuma klasifikāciju.

(61) Vācija savā ziņojumā Komisijai norāda, ka EK Līguma I Pielikuma tekstam dažādās valodās esot dažādas versijas. Pielikuma redakcijās angļu un holandiešu valodās nesot lietots vārds "degvīns" ("*Branntwein*"); šajos tulkojumos esot runa tikai par "liķieriem" un "spirtotajiem alkoholiskajiem dzērieniem". Attiecībā uz šo norādi Komisija piezīmē, ka Pielikuma teksta vācu redakcija un redakcijas citās valodās attiecībā uz augstāk minēto ir viennozīmīgas un bez šaubām tajās ir minēts "degvīns". Tās tulkojumu versijas, kā angļu un holandiešu, kas viennozīmīgi neizdala degvīnu, jāinterpretē, aplūkojot un attiecīgi piemērojot tekstu pārējo valodu tulkojumos un augšminētās teksta versijas var saprast tikai tā, ka degvīns pieder tiem alkoholiskajiem dzērieniem, kas izslēgti no I Pielikuma piemērošanas jomas.

(62) Kopējā lauksaimniecības izstrādājumu tirgus pārvaldes un tālākas attīstības ietvaros Padome 2003. gada 8. aprīlī izdeva Regulu (EK) Nr. 670/2003, ar ko nosaka īpašus pasākumus attiecībā uz lauksaimnieciskas izcelsmes etilspirta tirgu ([23]). Šīs Regulas nolūks bija pirmo reiz radīt kopēju tirgus organizāciju lauksaimnieciskas izcelsmes spirta realizēšanai.

(63) Savā lēmumā par procedūras uzsākšanu Komisija dažus šīs Regulas punktus izmantoja savas argumentācijas pamatojumam, darbs pie Regulas toreiz vēl bija konsultāciju stadijā. Tāpat kā agrāk, arī pašlaik būtu interesanti meklēt padomu, iepazīstoties ar šī tiesību akta sagatavošanas darbiem un Regulas teksta definīciju, jo tie eventuāli sakrīt ar Komisijas atziņu, saskaņā ar kuru labības degvīns (*Kornbranntwein*) ir rūpniecības izstrādājums. Regulas pirmā projekta 1. pantā spirtotie alkoholiskie dzērieni Regulas (EEK) Nr. 1576/89 izpratnē nepārprotami tika izslēgti no Regulas piemērošanas jomas. Regulas pēdējā versijā attiecīgie lauksaimniecības izstrādājumi definēti, ņemot vērā EK Līguma I Pielikumu. 1. pantā norādītajās muitas tarifu shēmas pozīcijās, uz kurām Regula attiecas, degvīns nav norādīts kā labības degvīns (*Kornbranntwein*), bet tikai kā nedenaturēts un denaturēts etilspirts (*Ethylalkohol*) vai denaturēts degvīns (*Branntwein*).

(64) Tāpēc Komisija secina, ka labības degvīns (*Kornbranntwein*) ir spirtots alkoholisks dzēriens, kas izslēgts no EK Līguma I Pielikuma piemērošanas jomas un šī iemesla dēļ attiecībā uz to ir spēkā EK konkurences noteikumi.

B. **Apstrīdāmie pasākumi jāvērtē kā pastāvošs valsts atbalsts EK Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē**

(65) Komisija ir pierādījusi, ka labības degvīns (*Kornbranntwein*) ir rūpniecības ražojums, attiecībā uz kuru jāpiemēro EK Līguma 87. un 88. panta noteikumi.

(66) Saskaņā ar EK Līguma 87. panta 1. punktu, "*Ja vien šis Līgums neparedz ko citu, ar kopējo tirgu nav saderīga nekāda palīdzība, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences traucējumus, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ciktāl šāda palīdzība iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.*"

Ražošanas izmaksu segšana

(67) Problemātiskie pasākumi rada labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražotājiem priekšrocības, jo garantē šī dzēriena ražotājiem ražošanas izmaksu segšanu piešķirto spirta ražošanas kvotu ietvaros, neatkarīgi no cenas, par kuru produkts pēc tam nonāk Vācijas tirgū. Atgādināsim: *DKV* labības degvīnu (*Kornbranntwein*) 1999./2000. gadā iepirka par cenu 263 DEM/hl, lai realizētu par cenu 157 DEM/hl, kas aplūkotajā laika periodā atbilst subsīdijām **36,6 milj.** DEM (18,7 milj. EUR) apmērā. Tādejādi Vācijas labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražotāji var pārdot savu produkciju pie finansiāliem nosacījumiem, kas, salīdzinot ar tiem nosacījumiem, kuri būtu spēkā, ja viņiem sava produkcija būtu jāpārdod tieši, pie normāliem tirgus nosacījumiem – tas nozīmē, bez lielām monopola subsīdijām – ir būtiski labvēlīgāki.

(68) Tajos gadījumos, kad *DKV* labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražošanas procesā nav iesaistīta pati, attiecīgie ražotāji atkarībā no piešķirto kvotu apmēra saņem kompensāciju to izmaksu apmērā, ko *DKV* ir ietaupījusi par spirta rektifikāciju, realizāciju, uzglabāšanu utt.

(69) Pateicoties šim atbalstam, Vācijas ražotāji to labības degvīna (*Kornbranntwein*) daļu, kas pārsniedz kvotu ietvaros, un kuru viņi drīkst realizēt tieši, var pārdot par tādām cenām, kādas ražotāji nevarētu pieprasīt, ja, pateicoties monopolam, viņi nesaņemtu par *DKV* nodoto produkciju paaugstinātu iepirkšanas cenu.

([23]) OV L 97, 15.4.2003., 9.lpp.

(70) Šī ražotāju atbalstīšana izpaudās attiecībā uz tekošajām izgatavošanas un realizācijas izmaksām, t.i. uz attiecīgā uzņēmuma ražošanas izmaksām.

Izlīdzināšanas summas

(71) Ražotājiem priekšrocības rada arī tā sauktās izlīdzināšanas summas, ko viņiem piešķir ražošanas izmaksu kompensācijas vietā, ja ražotāji priekšlaikus izstājas no monopola, lai varētu nostiprināties "*brīvajā*" spirta tirgū. Piešķirtie līdzekļi aizstāj subsīdijas noteikta produkta ražošanai un realizācijai, pēc savas būtības tie ir līdzīgi piemaksām. Pie tam ir svarīgi, ka izlīdzināšanas summas var izlietot arī citiem mērķiem, ne tikai tam, lai saglabātu pozīciju "brīvajā" labības spirta tirgū, piemēram, spirta ražotņu slēgšanai vai pārstrukturēšanai.

(72) Ar Budžeta sanācijas likumu, ar kuru kopumā jāsamazina piemaksu apmērs spirta monopola ietvaros, acīmredzot paredzēts radīt izsvērtu pārejas noregulējumu, kas atbildīs visu ražotāju vajadzībām atkarībā no viņu uzņēmumu īpatnībām un mērķiem. Sakarā ar to jāatgādina, ka ne visi ražotāji ir pakļauti vienām un tām pašām grūtībām; tā, piemēram, lauksaimniecisko ražotāju pienākums ir darboties pēc riņķveida saimniekošanas ekoloģiskā sistēmas principa.

(73) Izlīdzināšanas summas nav piesaistītas investīcijām un līdz ar to attiecas uz atbalstīto spirta ražotņu pašreizējo darbību.

(74) Maksājumus finansē no valsts līdzekļiem, neatkarīgi no tā, vai šie maksājumi ir piemaksas ražošanas izmaksu segšanai, vai izlīdzināšanas summas. Deficītu, kas rodas sakarā ar starpību starp iepirkuma cenu un produktu tirgus cenu Vācijā sedz no federālā budžeta līdzekļiem; tas attiecas arī uz izlīdzināšanas summām par labu ražotājiem, kas priekšlaikus izstājas no monopola.

(75) Pasākumu mērķis ir labības degvīna (*Kornbranntwein*) produkcijas atbalstīšana. Līdz ar to pasākumiem ir selektīvs raksturs.

(76) Atbalsta pasākumi acīmredzot rada konkurences traucējumus Kopējā tirgū un negatīvi ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm, jo Vācijas ražotāji konkurē ar citu dalībvalstu ražotājiem, kas varbūt vēlētos Vācijas tirgū realizēt tāda paša veida alkoholu. Kā vairākkārt norādīja trešā Puse, jēdzienu *Kornbranntwein* saskaņā ar jau citēto Regulu (EEK) Nr. 1576/89 var lietot tikai „attiecībā uz dzērienu, ko ražo Vācijā un tajos Kopienas reģionos, kuros vācu valoda ir viena no oficiālajām valodām, ar noteikumu, ka šajos reģionos šo dzērienu ražo tradicionāli, un ja graudu spirtu tur iegūst bez jebkādām piedevām [24],. Bez tam labības degvīns *Kornbranntwein* konkurē ar citiem degvīniem un spirtotajiem dzērieniem, kas ražoti citās dalībvalstīs. Tas fakts, ka Tiesa lietās *Hansen und Sektkellerei C.A. Kupferberg* pieņēma lēmumu par to, ka EEK Līguma 95. un 37. pants jāinterpretē tādejādi, ka šie panti nav pretrunā ar monopoliestādes pārdotā degvīna pārdošanas cenas faktisku pazeminājumu, ja "*Dalībvalstis citu dalībvalstu ražojumiem tieši vai netieši neuzliek iekšējos nodokļus, kas lielāki par tiem, kas tieši vai netieši uzlikti līdzīgiem vietējiem ražojumiem*", nemaina Komisijas vērtējumu attiecībā uz valsts atbalstu.

(77) Līdz ar to nav šaubu, ka problemātiskie atbalsta pasākumi negatīvi ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm.

(78) Tātad problemātiskie pasākumi jāuzskata paar valsts palīdzību EK Līguma 87. panta 1. punkta izpratnē. Tā kā maksājumi paredzēti attiecīgo uzņēmumu pašreizējas darbības izmaksu segšanai, tad tos var uzskatīt par ražošanas atbalstu.

(79) Pēc Vācijas, prasītājas un skarto trešo personu iesniegto dokumentu pārbaudes Komisija konstatē, ka 1999. gada 22. decembra Budžeta Sanācijas likuma mērķis bija no jauna noregulēt degvīna monopolu 1976. gada 2. maija likuma redakcijā, lai pilnīgi likvidētu labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražošanas piemaksas. Komisija arī konstatē, ka Vācija 1976. gada likuma izpildes nodrošināšanai paredzētos pasākumus, ņemot vērā attiecībā uz lauksaimniecības izstrādājumiem spēkā esošos noteikumus, ir pieteikusi 1976. gadā, bet tajā laikā pieteikums neradīja iemeslu izteikt piezīmes.

(80) Saskaņā ar EK Līguma 88. panta 1. punktu, kā arī Regulas (EK) Nr. 659/1999 18. pantu Komisija ar 2002. gada 19. jūnija lēmumu ir ieteikusi Vācijai veikt mērķtiecīgus pasākumus, pēc tam, kad Komisija bija nonākusi pie secinājuma, ka labības degvīns (*Kornbranntwein*) uzskatāms par rūpniecības izstrādājumu un attiecīgie pasākumi ir valsts atbalsts, kas nav saderīgs ar Kopējo tirgu, pret ko Vācija tomēr cēla iebildumus.

(81) Ar valsts Spirta monopola likumu saistītos valsts atbalsta pasākumus, ieskaitot palīdzības pasākumus labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražotājiem, ņemot vērā 1976. gada 2. maija likumu, Vācija pienācīgi pieteica, un Komisija toreiz neizteica iebildes par šīs palīdzības nesaderību ar Kopienas konkurences noteikumiem. Vācija savā laikā darīja Komisijai zināmu, ka tā plāno realizēt pasākumus. Tātad ir runa par pastāvošu valsts atbalstu Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta b) apakšpunkta iii) daļas izpratnē.

[24] Pasvītrojumu uzsvēršanas nolūkā veikusi Komisija.

(82) Komisija 2002. gada 19. jūnija lēmumā par mērķtiecīgiem pasākumiem saistībā ar 1999. gada 22. decembra likumu veiktos pasākumus nevērtēja kā jaunu atbalstu.

(83) 1999. gada 22. decembra Budžeta sanācijas likuma īstais mērķis ir samazināt atbalsta saņēmēju loku un piešķirto piemaksu summas. Tas nemaina 1976. gada 2. maija likuma ieviestās atbalsts sistēmas shēmas būtību, saskaņā ar kuru ražotāju izmaksas tiek segtas neatkarīgi no labības degvīna (*Kornbranntwein*) tirgus cenas. Tas attiecas arī uz izlīdzināšanas summām, ko piešķir par priekšlaikus izstāšanos no monopola un kuras zināmu laiku aizstāj piemaksas.

(84) Šī iemesla dēļ 1999. gada Budžeta sanācijas likumu arī nebija nepieciešams pieteikt Komisijai pirms šī likuma stāšanās spēkā.

(85) Šis atzinums atbilst Eiropas Kopienu Tiesas 1994. gada 9. augusta tiesas spriedumam lietā C 44/03 (“*Namur-Les assurances du crédit SA*”) ([25]). Šajā gadījumā publiska iestāde bija nolēmusi paplašināt savas darbības jomu, un sakarā ar to valsts atbalsts, kas iestādei tika piešķirts saskaņā ar likumdošanu, kas ieviesta pirms Līguma stāšanas spēkā, bija devis labumu arī šīs sabiedrības paplašinātajai biznesa jomai. Tiesa nosprieda, ka šāda veida gadījumā nedrīkst atzīt, ka runa ir par atbalsta ieviešanu vai grozījumiem EK Līguma 93. panta izpratnē, jo šāds lēmums stājas spēkā, lai gan nav veikti ar likumu paredzēto atbalsta regulējošo noteikumu grozījumi.

(86) Tāpēc atbalsts, kas piešķirts, ņemot vērā tos atbalstus regulējošos noteikumus, kas pastāvēja pirms Līguma stāšanās spēkā, nav pakļauts ne pienākumam iepriekš par to ziņot, ne aizliegumam to piešķirt 93. panta 3. punkta izpratnē, bet tas jāpārbauda pastāvīgi saskaņā ar tā paša panta 1. punktu.

“Jo dalībvalstis nevar piespiest – neradot tiesiskas nedrošības faktoru -, ziņot Komisijai ne tikai par jauniem atbalsta veidiem un atbalsta pārveidošanu šā vārda tiešajā nozīmē, kas tiek piešķirts uzņēmumam, kurš ir pastāvošās palīdzības regulējošo noteikumu labuma baudītājs un pakļaut tās profilaktiskai kontrolei, ne arī par visiem pasākumiem, kas attiecas uz šī uzņēmuma darbību un var ietekmēt Kopējā tirgus funkcionēšanu vai konkurenci.”

(87) Komisija piekrīt šim atzinumam.

(88) Ņemot vērā augstāk minēto, Komisija uzsāka Regulā (EK) Nr. 659/1999 paredzēto procedūru.

([25]) Dokumentu krājums 1994., I.-3829.lpp.

a) Iepriekš veiktie pasākumi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 659/1999

(89) Regulas (EK) Nr. 659/1999 17. pants ar virsrakstu “Sadarbība saskaņā ar Līguma 93. panta 1. punktu” paredz:

“1. *Komisija no attiecīgās dalībvalsts saņem visu informāciju, kas vajadzīga, lai sadarbībā ar dalībvalsti izskatītu pastāvošās atbalsta shēmas saskaņā ar Līguma 93. panta 1. punktu.*

2. *Ja Komisija uzskata, ka pastāvošā atbalsta shēma nav vai vairs nav saderīga ar kopējo tirgu, tā informē attiecīgo dalībvalsti par savu provizorisko secinājumu un dod attiecīgai dalībvalstij iespēju iesniegt savas piezīmes viena mēneša laikā.* …”.

(90) Ar 2002. gada 22. februāra vēstuli Komisija pienācīgā veidā norādīja Vācijai, ka pēc Vācijas atbilžu un Prasītāju iesniegto faktu pārbaudes tā ir nonākusi pie secinājuma, ka attiecībā uz problemātisko atbalstu jāpiemēro EK konkurences noteikumi un ka nevar piemērot īpašos priekšrakstus, kas ir spēkā attiecībā uz lauksaimniecības izstrādājumiem, jo labības degvīns (*Kornbranntwein*) ir rūpniecības izstrādājums un kā uz rūpniecības ražojums un uz to neattiecas EK Līguma I Pielikums.

(91) Pēc tam, kad Komisija bija konstatējusi, ka Vācijas veiktie pasākumi ir valsts palīdzība, kas atbalsta lauksaimnieciskās labības spirta ražotnes un šī atbalsta saderība ar EK Līguma noteikumiem ir apšaubāma, Komisija aicināja Vāciju saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 17. pantu izteikties par šo atzinumu viena mēneša laikā pēc 2002. gada 22. februāra vēstules saņemšanas. Bez tam Komisija uzaicināja Vāciju veikt mērķtiecīgus pasākumus, lai grozītu valsts likumdošanu par monopolu, lai likumdošana būtu saderīga ar EK Līguma 87. panta noteikumiem.

(92) Ar 2002. gada 19. marta vēstuli Vācija iebilda pret Komisijas atzinumu un atkārtoti apgalvoja, ka labības degvīnam *Kornbranntwein* jāpiemēro tie noteikumi, kas attiecas uz lauksaimniecības ražojumiem.

b) Priekšlikums par mērķtiecīgiem pasākumiem

(93) Regulas (EK) Nr. 659/1999 18. pants attiecībā uz atbilstīgiemm pasākumiem paredz:

“Ja Komisija, ņemot vērā informāciju, ko dalībvalsts iesniedz saskaņā ar 17. pantu, secina, ka pastāvošā atbalsta shēma nav vai vairs nav saderīga ar kopējo tirgu, tā pieņem ieteikumu, ar ko attiecīgai dalībvalstij ierosina atbilstīgus pasākumus. Šajā ieteikumā jo īpaši var ierosināt: a) būtiski grozīt atbalsta shēmu vai b) ieviest procedūras prasības, vai c) atcelt atbalsta shēmu. ”

(94) Saskaņā ar EK Līguma 88. panta 1. punktu saistībā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 18. pantu Komisija ar 2002. gada lēmumu ieteica Vācijai veikt mērķtiecīgus pasākumus, lai Vācijas likumdošanas noteikumus attiecībā uz labības degvīnu (1976. gada 2. maija Likums un 1999. gada 22. decembra Likums) grozītu tā, lai tos varētu izprast šādi:

a) lauksaimnieciskās spirta ražotnes un spirta rūpnīcas nedrīkst saņemt ražošanas atbalstu piemaksu veidā likumā garantēto cenu uzturēšanai.

b) Jūsu prasījuma tiesības uz jebkura cita veida atbalstu, izņemot kompensāciju par eventuālo izstāšanos no sistēmas, nedrīkst ilgāk pastāvēt.

c) Likuma grozījumiem jāstājas spēkā cik iespējams ātri pēc 2002./2003. saimnieciskā gada un vēlākais no 2004. gada 1. janvāra.

d) Vācijai jāinformē Komisija par veiktajiem mērķtiecīgajiem pasākumiem ar ziņojumu, kurš jāiesniedz vēlākais 2003. gada pirmā kvartāla beigās. Otrs ziņojums par pasākumu faktisko īstenošanu jānosūta Komisijai vēlākais līdz 2003. gada novembra beigām.

C. **Vācijas sniegtā atbalsta attaisnojuma novērtējums**

(95) Eiropas Kopienu Tiesa vairākkārt ir izteikusi savu atzinumu par likuma noteikumu attiecībā uz Vācijas spirta monopolu savietojamību ar EK Līguma priekšrakstiem (skat., jo īpaši spriedumus lietās *Hansen und Sektkellerei C.A. Kupferberg*, sk. 42. iedaļu).

(96) Vācija savās atbildēs Komisijai atsaucas uz šo spriedumu un, ņemot to vērā, norāda, ka Tiesa ir pārbaudījusi un apstiprinājusi 1976. gada 2. maija Spirta monopola likuma noteikumus. Tādejādi Komisija nevarot apšaubīt Spirta monopola likumu (1999. gada 22. decembra Likuma redakcijā), tā kā Tiesa pret to neesot cēlusi iebildumus.

(97) Šī iemesla dēļ nepieciešams sīkāk pievērsties šī sprieduma rezolutīvajai daļai.

(98) Šajā sakarā citētajās lietās Tiesa tika lūgta pieņemt provizorisku lēmumu attiecībā uz jautājumu par Vācijā saskaņā ar degvīna monopolu ieviesto nodokļu priekšrakstu juridisko spēku, ņemot vērā EK Līguma 37. un 95. pantu (tagad 31. un 90. pants). Tiesa šajā lietā izteica savu atzinumu par no Spirta monopola likuma izrietošo nodokļu pasākumu saderīgumu ar EK Līguma noteikumiem.

(99) Tiesa savā spriedumā aprobežojās ar norādījumu, ka "attiecībā uz 92. un 93. panta izpildi, Komisijai ļauta neliela rīcības brīvība, bet 37. pants ir jāizpilda tieši", t.i. Tiesa apstiprināja, ka Komisija, ņemot vērā EK Līgumu, ir tiesīga problemātiskos pasākumus vērtēt no atbalsta juridiskā aspekta.

(100) Bez tam Tiesa izsaka atzinumu, ka gan 92. un 93. pantam, gan 37. pantam ir kopējs mērķis aizkavēt to, lai dalībvalstis "*ar valsts monopola darbību vai, piešķirot atbalstus*" neizraisa konkurences traucējumus Kopējā tirgū vai kaitējumu citu dalībvalstu ražotājiem vai tirdzniecībai, bet runa ir par noteikumiem, kuriem "*ir atšķirīgi piemērošanas priekšnosacījumi, kas raksturīgi attiecīgajai valsts pasākumu formai, uz kuru tie attiecas*". Visbeidzot, Tiesa pauda atzinumu, ka speciālajā gadījumā neesot nepieciešams pārbaudīt, ciktāl 92. un 93. panta noteikumi esot piemērojami attiecīgo lauksaimniecības produktu ražošanai, kā arī tirdzniecībai ar tiem.

(101) No šī pamatojuma nevar izdarīt secinājumu par to, ka Tiesa ir izteikusi atzinumu, ka EK Līguma juridiskie noteikumi attiecībā uz atbalstu nav piemērojami piemaksām, kas piešķirtas labības degvīna (*Kornbranntwein*) monopola ietvaros.

(102) Tātad Vācija atzīst, ka Tiesa nav tieši izteikusies par monopola juridisko atbilstību 92. un 93. pantam, bet apgalvo, ka neesot šaubu, ka Tiesa problemātisko produktu klasificējusi kā lauksaimniecības izstrādājumu, kas var būt kopējas tirgus organizācijas priekšmets.

(103) Komisija konstatē, ka Tiesa nav izteikusies par problemātisko valsts atbalstu. Tāpēc tā izsaka atzinumu, ka Tiesas spriedumi, uz kuriem Vācija šajā lietā atsaucas, ne attiecībā uz problemātiskā izstrādājuma klasifikāciju, ne uz atbalsta juridisko vērtējumu neliecina par labu Vācijas labības spirta ražošanas uzņēmumiem. Citētais sprieduma fragments tāpēc nav piemērojams šim gadījumam.

D. **Atbalsta savietojums**

(104) EK Līguma 87. panta 2. punktā norādīti noteikti atbalsta veidi, kas ir savienojami ar EK Līgumu. Tomēr, ņemot vērā atbalsta veidu un būtību, ir skaidrs, ka uz šo konkrēto gadījumu neattiecas 87. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktos minētie izņēmuma priekšraksti.

(105) 87. panta 3. punktā norādīti atbalsta veidi, kurus var uzskatīt par saderīgiem ar Kopējo tirgu. Ir acīmredzams, ka problemātiskā atbalsta struktūra nekalpo ne svarīgu projektu īstenojumam visas Eiropas interesēs, ne nopietnu traucējumu novēršanai dalībvalsts tautsaimniecībā, ne kultūras attīstīšanai vai kultūras mantojuma saglabāšanai 87. panta 3.punkta b) un d) apakšpunktos norādīto izņēmumu ietvaros.

(106) Ņemot vērā reģionālās attīstības interesēs paredzētos, 87. panta a) un c) apakšpunktos minētos izņēmuma priekšrakstus, jānorāda, ka problemātiskais atbalsts ir spēkā attiecībā uz visiem Vācijas reģioniem. Tāpat nav šaubu, ka atbalsts nav paredzēts izņēmumu noteikumu izpratnē atsevišķu tautsaimniecības jomu attīstībai (87. pan 3. punkta c) apakšpunkts) pētniecības un attīstības, apkārtējās vides aizsardzības, nodarbinātības vai izglītības jomās atbilstoši attiecīgajiem Kopienas attiecīgajiem ietvariem vai vadlīnijām. Tā kā nevar norādīt arī citu iemeslu saistībā ar noteiktu tautsaimniecības jomu attīstību, problemātiskais atbalsts jāvērtē kā nesaderīgs ar Kopējo tirgu.

(107) Tomēr Komisija atzīst, ka ir pavisam noteikti iemesli, kas liecina par to, ka šī Vācijā praktizētā sistēma tiks saglabāta vēl zināmu pārejas laiku.

(108) Pēc procedūras uzsākšanas visas skartās trešās personas, izņemot alkoholisko dzērienu rūpniecības pārstāvjus, protestēja pret Komisijas ieteikumā ierosināto termiņu. Vācija norādīja Komisijai, ka obligāts ir vairākus gadus ilgs termiņš, lai pie pieņemamiem nosacījumiem varētu norisināties problemātiskā atbalsta likvidēšana, neapdraudot skarto ražotāju eksistenci, kuri līdz šim laikam esot guvuši labumu no priekšrakstiem atbilstoši pieteiktās subsīdiju sistēmas, pret kuru Komisija gadiem ilgi neesot cēlusi iebildumus.

(109) Vispirms Komisija pieņēma zināšanai, ka labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražošanas saimnieciskais gads sākas katra gada 1. oktobrī un beidzas nākošā gada 30. septembrī. Komisija ņems to vērā, nosakot termiņu, līdz kuram Vācijai jāīsteno likuma reforma.

(110) Vācija Komisijai pārliecinoši izklāstīja, ka spirta rūpnīcām un lauksaimnieciskajām spirta ražotnēm, kas līdz šim monopola ietvaros ražoto destilātu nodeva *DKV*, bet turpmāk, darbojoties jaunajai sistēmai, pašas nolēmušas realizēt labības spirtu, nepieciešami lieli kapitālieguldījumi. Piemēram, nepieciešama jaunu destilācijas iekārtu iegāde vai jaunu ēku un noliktavu telpu būvniecība (tērauda tvertnes, koka mucas, laboratorijas aparatūra, pildīšanas iekārtas, noliktavas telpas iepakotajām precēm, būvatļauju pieprasīšana utt.). Vācija prognozē, ka spirta ražotnei ar gadā saražotās produkcijas apjomu 1 000 hl labības spirta šī spirta daudzuma realizēšanā katru gadu jāinvestē vismaz EUR 400 000.

(111) Nepieciešamo pārstrukturēšanu acīmredzot nevar veikt bez papildus termiņa piešķiršanas, kura laikā tiks saglabāts pastāvošais finansiālais atbalsts ražošanas izmaksu atlīdzināšanas veidā vai izlīdzināšanas summu veidā. Tas galvenokārt attiecas uz mazajiem destilēšanas uzņēmumiem, kas veido attiecīgo rūpniecības uzņēmumu un/vai lauksaimniecības ražotņu lielāko daļu.

(112) Tiktāl Komisija atzīst Vācijas lūguma pamatotību, jo bija iespējams pierādīt, ka gadu desmitiem piešķirtā atbalsta pēkšņa pārtraukšana apdraudētu šī pasākuma skarto uzņēmumu, pirmkārt, lauksaimniecības ražotņu eksistenci. Šī iemesla dēļ jāparedz pārejas periods, kas ir tik ilgs, lai spirta ražošanas uzņēmumi savu produkciju šajā laikā varētu piemērot jaunajai situācijai.

(113) Komisija atzīst, ka labības degvīns (*Kornbranntwein*) konkurē ar citiem izstrādājumiem, uz kuriem attiecas EK Līguma I Pielikums, un saņem valsts atbalstu. Tā kā šajā gadījumā tomēr ir runa par ražošanas atbalstu, tas jāpārtrauc pienācīga termiņa laikā: ņemot vērā augstāk minētos izteikumus, šajā sakarā varētu būt pienācīgi, ja regulējošos noteikumus vēl saglabātu tieši divarpus gadus (līdz 2006. gada 30. septembrim). Vācijai pēc šī termiņa beigām attiecīgie regulējošie noteikumi ar visām to īstenošanas sekām jāpasludina par spēku zaudējušiem.

(114) Komisija konstatē:

a) lauksaimnieciskajām spirta ražotnēm un spirta rūpnīcām turpmāk nav tiesību saņemt valsts palīdzību piemaksu veidā likumā garantēto cenu uzturēšanai;

b) šie uzņēmumi nevar turpmāk pieprasīt nekāda veida citu palīdzību, izņemot kompensāciju par priekšlaicīgu izstāšanos no sistēmas;

c) likuma grozījumi jāveic cik iespējams steidzami, sākot ar 2005./2006. saimniecisko gadu un vēlākais līdz 2006. gada 30. septembrim;

d) Vācijai ar ziņojumu jāinformē Komisija par veiktajiem mērķtiecīgajiem pasākumiem, kas jāiesniedz vēlākais 2005. gada otrā kvartāla beigās. Otrs ziņojums par pasākumu faktisko īstenošanu jāiesniedz Komisijai līdz 2006. gada beigām,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Vācijas spirta monopola atbalsta struktūra, kas rada priekšrocības labības degvīna (*Kornbranntwein*) ražotājiem, nav saderīga ar kopējo tirgu.

2. pants

Vācijai jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai atceltu 1. pantā norādītos noteikumus par atbalstu ar 2006. gada 30. septembri.

3. pants

Vēlākais līdz 2005. gada 30. jūnijam Vācija informē Komisiju par paredzētajiem pasākumiem, lai atceltu atbalsta struktūras noteikumus.

Vēlākais līdz 2006. gada 31. decembrim Vācija informē Komisiju par paredzēto pasākumu faktisko īstenošanu.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2004. gada 16. novembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Mario MONTI